

Polvorí Transversal Maria Teresa

Vallcebre

- Comparteix:
- [Facebook](#)
- [Twitter](#)

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Transeversal maria Teresa s/n, 08699 Vallcebre
Emplaçament: Sortint de Vallcebre direcció a Coll de Pradell, trencall a l'esquerra, a tocar de la Serradora.
Alçada: 1190

Coordenades:

Latitud: 42.19865
Longitud: 1.81859
UTM Est (X): 402463
UTM Nord (Y): 4672508

Classificació

Número de fitxa: 08293-161
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle: XX
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: Construccions abandonades i deteriorades.
Protecció: Inexistent
Accés: Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: 08293A006000380000AY

Fitxes associades:

[Mina Transversal Maria Teresa](#)

[Edificis Mina Transversal Maria Teresa](#)

Autor de la fitxa: Anna Junyent Traserra

Descripció

El polvorí es trobava a l'interior i a la dreta de la galeria principal, fins que el 1978 se'n va fer un de nou a l'exterior. Aquest és el que veiem avui en dia i consta de dos túnels sota terra a l'esquerra dels edificis de les oficines i les dutxes. La porta està tapiada i no s'hi pot accedir perquè hi ha un tancat amb gossos. El que sí que es pot veure bé és la caseta on hi havia l'encarregat de controlar el polvorí. Aquesta, és una caseta molt petita, arrebossada, amb una porta i una finestra.

Història

Al segle XIX hi hagué la descoberta de carbó mineral a l'Alt Berguedà, però no va ser fins la dècada de 1930 que l'explotació minera va començar a prendre envergadura a la zona de Vallcebre. Les primeres mines de Vallcebre van ser les de Tumí, Maria i Conangle, l'explotació de les quals havia iniciat l'Ajuntament per evitar que els seus joves anessin a la guerra. Després de la guerra, a Vallcebre, l'empresa Serchs SA, filial de Carbones de Berga SA, es va fer càrrec de les mines i va reprendre la construcció del telefèric de Vallcebre (utilitzat fins el 1962). El transversal Maria Teresa es va obrir l'any 1953, però no va ser fins el 1955 quan es van començar a explotar les capes d'aquell indret. La runa que van treure per fer la galeria va tancar la casa de Cal Parcer, per suposat, havent arribat a un acord amb els propietaris. El 1958 es va electrificar la mina: es deixaren de treure les vagonetes amb la força dels animals i es donà un nou impuls a aquell sector. L'any 1961 l'explotació es va mecanitzar amb un "ARIETE". També als anys 60, van construir pisos per allotjar-hi els miners i un economat, que funcionà fins el 1971. El dia 1 de desembre de 1962 la Societat deixà de ser Serchs SA, per passar a dir-se Carbones de Berga SA. L'any 1973 aquesta mina va comunicar amb la de Sant Josep (Cercs). Després del tancament, i durant uns anys, a l'interior de la mina s'hi van plantar xampinyons. Però avui en dia la mina està completament tapiada i en desús.

Bibliografia

ORIOLA, Josep i SOLER, Ramon (1997). Relleu fotogràfic de les mines del Berguedà. Berimprès SL.

PICAS, Josep i PRAT, Antònia (2004). Els telefèrics de carbó: Saldes i Vallcebre. Zenobita Edicions.

